

De
avonturen
van Ixi

Jasmin
Hajro

De avonturen van Ixi
De avonturen van Ixi

Jasmin Hajro
Copyright Jasmin Hajro 2023
All rights reserved

Welkom in de wondere wereld van Puppy Ixi, de meest avontuurlijke en nieuwsgierige pup die je ooit zult ontmoeten! Met een hart vol opwinding en een snufje ondeugendheid, leert Ixi elke dag iets nieuws terwijl hij de wereld om hem heen verkent.

Samen met zijn mensenvrienden duikt Ixi in spannende avonturen, van het ontdekken van prachtige parken tot het verkennen van knusse bosjes verderop. Geen uitdaging is te groot voor Ixi, die altijd klaarstaat om nieuwe trucjes te leren, zoals zitten, pootjes geven en misschien zelfs een salto maken!

Maar het draait niet alleen om vaardigheden voor Puppy Ixi. Terwijl hij de wereld verkent, ervaart hij ook de warmte van vriendschap en de betekenis van onvoorwaardelijke liefde. Hij ontmoet andere honden, katten en zelfs speelse eekhoorns, en realiseert zich hoe belangrijk het is om samen te spelen en te zorgen voor elkaar.

Dus kom mee en laat je betoveren door de avonturen van Puppy Ixi! Bereid je voor op lachwekkende situaties, hartverwarmende momenten en een heleboel vrolijke blafjes. Samen zullen we ontdekken hoe een schattige pup uitgroeit tot een heldhaftige metgezel die altijd klaar staat om de wereld te verkennen en de harten van iedereen te veroveren.

Het Begin

Lang, lang geleden, in een rustig stadje genaamd Bravenburg, werd er een schattig en pluizig wezentje geboren. Ze heette Ixi, en ze was een lief, speels en avontuurlijk puppy.

Ixi had de zachtste donkerbruine vacht en fonkelende ogen die glinsterden als sterren in de nacht. Haar oren waren groot en stonden altijd nieuwsgierig rechtop. Ze was zo klein dat ze gemakkelijk in een mensenhand paste.

Ze woonde samen met haar liefdevolle gezin in een gezellig huis met een grote tuin. Ixi voelde zich veilig en warm bij haar familie en genoot van de knuffels en kusjes die ze kreeg.

Maar Ixi was ook een echte avonturier. Ze kon niet wachten om de wereld buiten de veilige muren van haar huis te verkennen. Ze hield ervan om haar kleine neusje in alles te steken en nieuwe plekken te ontdekken.

Op een zonnige ochtend, toen de vogels vrolijk floten en de bloemen hun geuren verspreidden, glipte Ixi stilletjes door de open poort. Ze sprong en dartelde rond, terwijl ze enthousiast haar nieuwe avontuur tegemoet ging. Ixi rende door groene velden, sprong over houten hekken en rolde in het zachte gras. Ze kwispelde met haar staartje van plezier terwijl ze genoot van de vrijheid die ze ervoer.

Maar terwijl Ixi genoot van haar avontuur, begon ze haar gezin te missen. Ze voelde zich een beetje verdrietig en beseftte dat ze niet voor altijd weg kon blijven. Ze wilde terug naar huis, waar ze knuffels, lekkere botjes en haar warme mandje had.

Met een sprankel in haar ogen en een vastberaden hart begon Ixi aan haar reis terug naar Bravenburg. Onderweg ontmoette ze nieuwe vrienden, ontdekte ze interessante plekken en leerde ze belangrijke lessen over vriendschap en moed.

Maar dat is een verhaal voor een andere pagina. Voor nu weten we dat Ixi vastberaden is om terug te keren naar huis, waar haar familie op haar wacht met open armen.

Volg Ixi op haar spannende avonturen en ontdek wat ze allemaal meemaakt. Samen met haar zul je leren over vriendschap, doorzettingsvermogen en de betekenis van een thuis.

Draai snel de pagina om het volgende deel van Ixi's avontuur te ontdekken!
Het Avontuur van Ixi

Ixi sprong en rende door het avontuurlijke landschap. Haar nieuwsgierige snuitje raakte de geur van iets lekkers, en ze volgde haar neus totdat ze bij een oude boomstam kwam.

Met haar pootjes tikte ze op de boomstam en plotseling hoorde ze een piepend geluid. Ixi tuurde in het donkere gat van de boomstam en ontdekte een nest met kleine vogeltjes die angstig piepten.

"Ik ben hier om te helpen," blafte Ixi met vriendelijke ogen. "Wat is er aan de hand?"

De vogeltjes vertelden Ixi dat ze hun moeder waren kwijtgeraakt tijdens een hevige storm. Nu waren ze alleen en hadden ze honger. Ixi, vol medeleven, besloot dat ze hen zou helpen.

Ze sprong over takken en struikelde over stenen terwijl ze op zoek ging naar voedsel voor de vogeltjes. Uiteindelijk vond ze een sappige appel die als een perfecte maaltijd voor de hongerige kleintjes diende.

Terug bij het vogelnestje voedde Ixi voorzichtig de kleintjes met kleine stukjes appel. Hun piepgeluiden veranderden in tevreden tsjirps en ze keken dankbaar naar Ixi.

Ixi voelde zich blij en trots dat ze de vogeltjes had geholpen. Ze wist dat ze iets goeds had gedaan en dat ze het avontuur nog specialer had gemaakt. Met een zwaai van haar kwispelende staart nam Ixi afscheid van de vogeltjes en vervolgde ze haar reis door het betoverende bos. Ze voelde zich sterker en moediger dan ooit, klaar voor nieuwe avonturen.

En zo ging Ixi verder, van het ene avontuur naar het andere, terwijl ze nieuwe vrienden maakte en geweldige ontdekkingen deed. Elke stap bracht haar dichterbij huis, waar haar familie met open armen op haar wachtte.

Terwijl de zon langzaam onderging aan de horizon, vond Ixi een helder, kronkelend riviertje. Ze stak haar neus in het water en dronk gulzig. Ze keek naar haar reflectie in het water en wist dat ze sterker gegroeid was door haar avonturen.

Met een sprong van vreugde vervolgde Ixi haar reis, niet wetende welk spannend avontuur haar als volgende te wachten stond.

Draai snel de pagina om meer te ontdekken over de ongelofelijke avonturen van Ixi de puppy!

Ixi leert puppy klusjes om wat centjes te verdienen

Ixi was vastbesloten om meer verantwoordelijkheid op zich te nemen en wat extra geld te verdienen. Ze beseftte dat ze haar ouders niet altijd om geld kon vragen voor de dingen die ze wilde hebben. Dus besloot ze om puppy klusjes te leren en haar diensten aan te bieden aan buurtbewoners met huisdieren.

Het was een vroege zaterdagochtend toen Ixi besloot om aan de slag te gaan met haar nieuwe onderneming. Ze kleepte zich snel aan en pakte haar notitieboekje, waarin ze alle klusjes had opgeschreven die ze geleerd had van haar moeder en wat extra tips die ze op internet had gevonden.

Haar eerste stop was bij meneer en mevrouw Johnson, een vriendelijke oudere paar dat een lieve labradorpuppy genaamd Max had. Ixi had een puppy klusjespakket samengesteld, bestaande uit wandelen, spelen en basisopvoeding. Ze had zelfs wat gezonde hondensnoepjes meegenomen om Max te belonen voor goed gedrag.

Meneer Johnson begroette Ixi hartelijk en leidde haar naar de achtertuin, waar Max zenuwachtig stond te kwispelen. Ixi ging zitten en begon Max te leren zitten, liggen en pootjes geven. Met geduld en beloningen slaagde ze erin de basiscommando's aan Max te leren, tot grote vreugde van het echtpaar.

Na de les speelde Ixi vol enthousiasme met Max in de tuin, hem aanmoedigend om de bal te halen en te apporteren. Max genoot duidelijk van de aandacht en Ixi voelde zich trots om iets goeds te doen en Max tegelijkertijd te vermaken.

Na een uur vol puppy plezier en training nam Ixi afscheid van Max en bedankte meneer en mevrouw Johnson voor de kans om met hun pup te werken. Ze kreeg een deel van de betaling die ze van tevoren waren overeengekomen en was blij om te zien dat haar inspanningen beloond werden.

Ixi's volgende halte was bij mevrouw Rodriguez, die een drukke baan had en vaak moeite had om haar puppy, Lola, uit te laten. Ixi nam Lola mee naar het park en wandelde met haar door het grasveld, waarbij ze ervoor zorgde dat het puppyriempje goed vast zat. Ze voelde zich als een ware hondenexpert terwijl ze Lola kalmeerde en haar aanmoedigde om netjes naast haar te lopen.

Terug bij mevrouw Rodriguez's huis, beloonde Ixi Lola met een snoepje en gaf haar een aai over haar kop. Mevrouw Rodriguez was oprecht dankbaar en bood aan om Ixi te betalen voor haar uitstekende service.

Met een glimlach op haar gezicht en haar notitieboekje vol met tevreden klanten, realiseerde Ixi zich dat haar onderneming om puppy klusjes te leren een succes was geworden. Ze had niet alleen wat centjes verdiend, maar ook waardevolle ervaring opgedaan en een band opgebouwd met de huisdieren waar ze voor zorgde.

Ixi wist dat ze haar nieuwe vaardigheden verder kon uitbreiden en nog meer puppy's en hun eigenaren kon helpen. Ze voelde zich trots en voldaan, wetende dat ze een positieve bijdrage leverde aan de gemeenschap en tegelijkertijd haar eigen doelen bereikte. En zo ging Ixi vol goede moed door met haar avontuur als een puppy klusjes kenner.

Eens, in een klein dorpje genaamd Bloemenveld, woonde een schattig en nieuwsgierig wezentje genaamd Ixi. Ixi was altijd op zoek naar avontuur en stond bekend om zijn speelse en vrolijke karakter. Hij had gele huid met stipjes en grote ronde ogen die fonkelden als sterren.

Op een stralende zomerdag ontmoette Ixi een oud vrouwtje genaamd Mevrouw Krulsnor. Mevrouw Krulsnor was de hartelijkste bewoner van Bloemenveld en stond bekend om haar grote wijsheid. Ze had grijze krullende haren en droeg altijd een kleurrijke jurk.

Ixi was nieuwsgierig naar Mevrouw Krulsnor en besloot haar te benaderen. "Hallo Mevrouw Krulsnor, ik ben Ixi! Wat doet u hier vandaag?" vroeg Ixi vrolijk.

Mevrouw Krulsnor glimlachte naar Ixi en zei: "Goedemiddag, Ixi. Ik ben hier vandaag om mijn dankbaarheid te tonen aan de prachtige natuur om ons heen. Elke dag ben ik dankbaar voor de bloemen, de zingende vogels en de warme zonnestrallen. Dankbaarheid is een van de belangrijkste eigenschappen die we kunnen leren."

Ixi keek bedenkelijk naar Mevrouw Krulsnor en vroeg: "Mevrouw Krulsnor, wat is dankbaarheid eigenlijk?"

Mevrouw Krulsnor nam Ixi zachtjes bij de hand en nam hem mee naar een veld vol bloemen. Ze liet Ixi knielen en vroeg hem om zijn handen om een bloem heen te vouwen. "Sluit je ogen, Ixi, en voel de bloem. Voel je haar schoonheid en haar geur? Laat je hart zich vullen met dankbaarheid voor deze bloem," fluisterde Mevrouw Krulsnor.

Ixi deed wat haar werd verteld en langzaam voelde ze een warme gloed van dankbaarheid in haar binnenste opkomen. Ze opende haar ogen en zag de schoonheid van de bloem duidelijker dan ooit tevoren.

Mevrouw Krulsnor nam Ixi mee op nog meer avonturen, waar ze leerden dankbaar te zijn voor de bomen die schaduw creëerden, voor het frisse water in de beekjes en voor de liefdevolle gemeenschap van Bloemenveld.

Ixi leerde dat dankbaarheid niet alleen betrekking had op materiële dingen, maar ook op de kleine momenten van geluk en verbondenheid.

Vanaf die dag begon Ixi elke ochtend met het uiten van dankbaarheid voor de dag die voor haar lag. Ze begroette de zon, de bloemen en de dieren met een hart vol waardering. Ze realiseerde zich dat dankbaarheid haar leven rijker maakte en ze voelde zich vervuld van vreugde en positieve energie. Het nieuws over Ixi's transformatie verspreidde zich door het dorp en al snel begonnen andere inwoners van Bloemenveld ook hun dankbaarheid te uiten. Het dorp werd een plek van vreugde en harmonie, waarin iedereen elkaar hielp en waardeerde.

Ixi en Mevrouw Krulsnor werden onafscheidelijke vrienden en Ixi zou voor altijd dankbaar zijn voor de wijze woorden en levensles die Mevrouw Krulsnor haar had geleerd. Samen verspreidden ze dankbaarheid en vreugde door het hele dorp, en hun vriendschap groeide met elke stap die ze namen. En zo leefden ze nog lang en gelukkig, terwijl Bloemenveld bloeide met de kracht van dankbaarheid en liefde.

Eens, in een kleurrijk bos genaamd Vriendenwoud, leefde een speels en nieuwsgierig wezentje genaamd Ixi. Ixi was zo groot als een konijn en had een prachtige regenboogkleurige vacht met zachte pluizige oren. Hij was altijd op zoek naar avontuur en stond bekend om zijn vrolijke karakter en oprechte nieuwsgierigheid.

Op een zonnige ochtend, terwijl Ixi door het Vriendenwoud liep, hoorde hij plotseling een zacht geluid. Ixi volgde het geluid en ontdekte een klein en eenzaam wezentje genaamd Pippa. Pippa was net zo klein als Ixi en had een glanzende blauwe vacht en grote glinsterende ogen.

Ixi benaderde Pippa voorzichtig en vroeg: "Hallo daar! Ik ben Ixi. Wat maakt je zo verdrietig, Pippa?"

Met tranen in haar ogen vertelde Pippa dat ze nog nooit een echte vriend had gehad. Ze had altijd alleen in het bos gewoond en voelde zich eenzaam. Ixi kreeg medelijden en zei: "Oh, Pippa, ik zal je vriend zijn! Samen kunnen we plezier maken en de magie van vriendschap ontdekken."

Vanaf die dag waren Ixi en Pippa onafscheidelijk. Ze renden door het Vriendenwoud, speelden verstoppertje tussen de bomen en ontdekten geheime plekken waar ze samen avonturen beleefden. Ze lachten, praatten en deelden hun dromen en angsten.

Op een dag, terwijl Ixi en Pippa aan het spelen waren, kwamen ze een verdrietig wezentje genaamd Milo tegen. Milo had een grijze vacht met zwarte vlekken en keek bedroefd uit zijn ogen. Ixi en Pippa zagen dat Milo ook eenzaam was en boden hem meteen hun vriendschap aan.

Zo begon een bijzondere vriendschap tussen Ixi, Pippa en Milo. Ze werden een onafscheidelijk trio en deelden hun avonturen, geheimen en vreugde. Het gevoel van samenhorigheid en vriendschap verlichtte de eenzaamheid van alle drie de wezentjes.

Door hun vriendschap leerden Ixi, Pippa en Milo dat ware vrienden er zijn in goede en slechte tijden. Ze steunden elkaar en hielpen elkaar groeien. Ze leerden dat vriendschap geen grenzen kent en dat het hart openstellen voor anderen de mooiste vreugde brengt.

Vanaf die dag werd het Vriendenwoud overspoeld met gelach en vreugde. Andere wezentjes werden geïnspireerd door de warme vriendschap van Ixi, Pippa en Milo en sloten zich aan bij hun avonturen. Het werd een plek vol spel, plezier en verbondenheid.

Ixi, Pippa en Milo bleven voor altijd de beste vrienden in het Vriendenwoud. Ze ontdekten dat ware vriendschap een kostbaar geschenk is dat voor altijd blijft bestaan. Door hun vriendschap lieten ze zien dat niemand ooit alleen hoeft te zijn, zolang ze openstaan voor de magie van vriendschap die in het hart te vinden is.

Eens, in een betoverend bos genaamd Liefdeveld, woonde een schattig en nieuwsgierig wezentje genaamd Ixi. Ixi had een zachte, bont gekleurde vacht en grote, sprankelende ogen vol met verwondering. Hij was altijd op zoek naar avontuur en stond bekend om zijn vriendelijke karakter en verlangen om anderen te helpen.

Op een heldere ochtend, terwijl Ixi door het Liefdeveld wandelde, ontmoette hij een wijze uil genaamd Ollie. Ollie had grote, heldere ogen en was gekleed in een wijde mantel gemaakt van bladeren. Ixi was gefascineerd door de wijsheid en sereniteit die Ollie uitstraalde.

"Hallo, Ollie! Ik ben Ixi," begroette Ixi de uil met enthousiasme. "Wat brengt u hier vandaag?"

Ollie glimlachte naar Ixi en zei: "Goedemorgen, Ixi. Vandaag ben ik hier om je iets belangrijks te leren over liefdadigheid. Liefdadigheid gaat over het geven van liefde, hulp en steun aan anderen die het nodig hebben."

Ixi keek Ollie nieuwsgierig aan. "Maar hoe kunnen we liefdadig zijn, Ollie? En wie kan ik helpen?"

Ollie knikte begripvol en samen gingen ze een paar stappen verder, naar een open plek in het bos. Daar zagen ze een groep dieren die dakloos waren en honger leden. Ixi voelde medeleven in zijn hart en wilde graag iets voor hen doen.

"Kijk, Ixi," fluisterde Ollie, "deze dieren hebben hulp nodig. Laten we iets voor hen doen, zodat ze weer een warm thuis en voedsel hebben."

Ixi luisterde aandachtig en begreep wat hij kon doen om deze dieren te helpen. Hij rende door het bos en verzamelde takken, bladeren en mos om een knusse schuilplaats te bouwen. Hij zocht naar bessen, noten en sappige grasjes om hun honger te stillen. Hij gaf niet alleen voedsel en onderdak, maar ook liefde en aandacht aan de dieren.

Toen de dieren de warme schuilplaats en het voedsel zagen, waren ze overweldigd van vreugde. De dankbare blikken in hun ogen vulden Ixi's hart met een warm gevoel. Hij leerde dat liefdadigheid niet alleen het bieden van materiële hulp betekent, maar ook het delen van je liefde en vriendelijkheid. Ollie glimlachte trots naar Ixi en zei: "Je hebt vandaag een geweldige daad van liefdadigheid verricht, mijn vriend. Maar liefdadigheid stopt hier niet. Er zijn veel manieren waarop je anderen kunt helpen en liefde kunt verspreiden, of het nu gaat om je tijd, aandacht, kennis of vriendschap."

Ixi begreep de les van Ollie volledig. Hij beloofde dat hij altijd bereid zou zijn om anderen te helpen en liefde te verspreiden waar hij kon. Hij zou de schoonheid van liefdadigheid blijven ervaren en anderen inspireren om hetzelfde te doen.

Vanaf die dag werd het Liefdeveld een plek vol liefdadigheid. De dieren hielpen elkaar en de vreugde en dankbaarheid vulden de lucht. Ixi werd een symbool van liefdadigheid in het bos, en zijn vriendelijkheid verspreidde zich als een magische gloed.

En zo leefde Ixi, met Ollie altijd aan zijn zijde, vol liefde en met het verlangen om anderen te helpen. Hij leerde dat liefdadigheid niet alleen anderen ten goede komt, maar ook zijn eigen hart vult met vreugde en voldoening.

Eens, in een betoverend bos genaamd Krachtwoud, woonde een speels en nieuwsgierig wezentje genaamd Ixi. Ixi had een zachte, kleurrijke vacht en grote, sprankelende ogen vol met avontuur. Hij hield ervan om te rennen, te springen en de wereld om hem heen te verkennen.

Op een zonnige dag ontmoette Ixi een wijze schildpad genaamd Sam. Sam was al heel oud en had een grijs schild met eeuwenoude symbolen. Ixi was gefascineerd door de rust en wijsheid die Sam uitstraalde.

"Goedemiddag, Sam! Ik ben Ixi," begroette Ixi de schildpad met enthousiasme. "Wat maakt u zo bijzonder?"

Sam glimlachte naar Ixi en zei: "Hallo, Ixi. Ik ben bijzonder omdat ik zelfdiscipline heb geleerd. Zelfdiscipline betekent dat je de kracht hebt om jezelf te beheersen en verantwoordelijkheid te nemen voor je acties."

Ixi keek Sam vol interesse aan. "Maar waarom is zelfdiscipline belangrijk, Sam? En hoe kan ik het leren?"

Sam knikte begrijpend en samen begonnen ze een wandeling door Krachtwoud. Hij legde uit dat zelfdiscipline helpt bij het bereiken van doelen, het maken van goede keuzes en het ontwikkelen van positieve gewoonten. Het was een vaardigheid die Ixi zou helpen groeien en succesvol te zijn in alles wat hij deed.

Terwijl ze verder liepen, zag Ixi een gouden boom die vol hing met heerlijke, sappige appels. Hij kon de verleiding niet weerstaan.

Eens, in een magisch bos genaamd Vriendschapskring, woonde een lief en nieuwsgierig wezentje genaamd Ixi. Ixi had een zachte, pluizige vacht en grote, vriendelijke ogen die altijd twinkelden van vreugde. Ixi stond bekend om zijn speelsheid en verlangen om anderen gelukkig te maken.

Op een zonnige dag kwam Ixi een kleine, verlegen eekhoorn genaamd Nox tegen. Nox had een bruine vacht met witte strepen en droeg altijd een acorn hoedje op zijn hoofd. Nox leek verdrietig en Ixi voelde meteen medeleven.

"Hallo daar, Nox! Ik ben Ixi," begroette Ixi de eekhoorn met een brede glimlach. "Waarom zie je er zo bedroefd uit vandaag?"

Nox keek verlegen naar de grond en fluisterde: "Ik voel me vaak eenzaam omdat andere wezentjes me soms niet aardig behandelen. Ze lachen me uit vanwege mijn hoedje."

Ixi voelde tranen prikken in zijn ogen. Hij begreep het belang van vriendelijkheid en wist dat hij iets moest doen om Nox op te vrolijken. Ixi nam Nox bij zijn pootje en zei: "Nox, wees niet verdrietig. Vanaf nu zal ik altijd aardig zijn tegen iedereen, ongeacht hoe ze eruitzien."

Zo begon Ixi zijn reis om aardig te zijn tegen iedereen in Vriendschapskring. Hij begroette elk wezentje met een glimlach, nodigde anderen uit om mee te spelen en hielp waar hij kon. Hij leerde snel dat kleine daden van vriendelijkheid grote vreugde kunnen brengen.

Een dag, terwijl Ixi aan het spelen was bij de rivier, zag hij een verdrietige kikker genaamd Kermy. Kermy was groen met felgele ogen en voelde zich buitengesloten door de andere wezentjes in het bos.

Ixi zwom snel naar de kikker toe en zei: "Hallo, Kermy! Ik ben Ixi. Laten we vrienden zijn en samen spelen."

Kermy keek verbaasd op en glimlachte voor het eerst in lange tijd. De vreugde van vriendschap vulde zijn hart en hij wist dat hij niet langer eenzaam hoefde te zijn.

Met de hulp van Nox en Kermy verspreidde Ixi zijn boodschap van vriendelijkheid door Vriendschapskring. Andere wezentjes werden geïnspireerd door zijn liefde en begonnen ook aardig te zijn tegen iedereen. Het bos werd gevuld met gelach, vriendschap en begrip. Iedereen begon in te zien dat het niet uitmaakte hoe verschillend ze waren, maar dat ze allemaal bij elkaar hoorden en aardig werden behandeld. Eenheid en vreugde vulden de lucht.

Ixi, Nox en Kermy werden onafscheidelijke vrienden. Ze begrepen dat vriendelijkheid een magische kracht had om harten te veranderen en vriendschappen te creëren die een leven lang meegaan.

En zo leefde Ixi, met zijn vrienden aan zijn zijde, vol liefde en vriendelijkheid. Hij leerde dat het belangrijk is om aardig te zijn tegen iedereen, ongeacht hoe ze eruitzien of wie ze zijn. En door zijn voorbeeld te volgen, leerde iedereen in Vriendschapskring hetzelfde.

Eens, in een vredig dorp genaamd Dierenland, woonde een nieuwsgierig en ondeugend wezentje genaamd Ixi. Ixi was altijd op zoek naar avontuur en plezier. Op een mooie dag wandelde Ixi door het dorp en zag hij dat zijn vriendjes allemaal bezig waren met klusjes en taken.

Olly de uil was druk bezig met het opruimen van zijn nest, terwijl Benny de bever zijn dam repareerde. Ixi voelde zich een beetje buitengesloten en wist niet goed waarom zijn vriendjes zo hard aan het werk waren.

Nieuwsgierig vloog Ixi naar Olly en vroeg: "Hoi Olly, waarom zijn jullie allemaal zo druk bezig met klusjes doen?"

Olly glimlachte vriendelijk naar Ixi en zei: "Hallo, Ixi! We leren allemaal hoe we klusjes kunnen doen en centjes kunnen verdienen. Met die centjes kunnen we dan leuke dingen kopen of sparen voor later."

Ixi was meteen enthousiast en wilde graag meedoen. Olly gaf hem een lijst met eenvoudige klusjes die Ixi kon doen. Ixi kon bijvoorbeeld helpen met bladeren opruimen, bloemen water geven of speelgoed opruimen in het dorpshuis.

Vol goede moed begon Ixi aan zijn eerste klusje. Hij pakte een bezem en begon de bladeren op te vegen in het park. Terwijl hij aan het werk was, merkte hij dat hij steeds beter werd in het opruimen en dat hij er zelfs plezier in begon te krijgen. Hij zag de bladeren wegwaaien door zijn snelle bewegingen en voelde een gevoel van voldoening.

Na het voltooien van zijn klusje kreeg Ixi van Olly een stempel op zijn beloningskaart. Voor elke vijf stempels kreeg hij een centje. Ixi was zo trots op zijn eerste stempel en kon niet wachten om meer klusjes te doen. Gedurende de week werkte Ixi hard en voltooide hij steeds meer klusjes. Hij hielp Benny met het bouwen van een nieuwe dam en zorgde ervoor dat de

bloemen in het dorp altijd vers waren door ze water te geven. Hij genoot van het zien van zijn vrienden blij en tevreden door zijn harde werk.

Op een mooie zaterdagochtend besloot Ixi dat het tijd was om zijn centjes te gebruiken. Hij ging naar de markt en zag een kraampje vol kleurrijke ballonnen en lekkernijen. Hij wist meteen wat hij wilde hebben.

Met zijn centjes kocht Ixi een grote, rode ballon en een zakje snoepjes. Hij was zo blij dat hij zijn vriendjes uitnodigde voor een feestje in het park. Ze speelden samen, lachten en genoten van de lekkernijen die Ixi had gekocht. Ixi voelde een warm gevoel van trots. Hij had geleerd dat hard werken en klusjes doen niet alleen beloningen opleverden, maar ook vreugde en plezier. Hij begreep nu waarom zijn vriendjes zo bezig waren met klusjes doen.

Vanaf die dag was Ixi altijd klaar om te helpen en klusjes te doen. Hij wist dat door zijn inzet niet alleen zijn eigen wereld beter werd, maar ook die van anderen. En zo leefde Ixi gelukkig in Dierenland, waar klusjes doen en centjes verdienen een bron van vreugde en saamenhorigheid werden.

Eens, in een knus huisje aan de rand van het bos woonde een nieuwsgierig en energiek wezentje genaamd Ixi. Ixi had een bontgekleurde vacht en fonkelende ogen vol avontuur. Elke dag was Ixi op zoek naar plezier en nieuwe ervaringen.

Op een mooie ochtend zag Ixi mama druk bezig in de keuken. Ze maakte het ontbijt klaar, waste de afwas en ruimde het huis op. Ixi voelde zich een beetje schuldig dat mama al het huishoudelijke werk alleen moest doen.

Vastberaden om te helpen, liep Ixi naar mama toe en zei: "Hallo mama, ik wil je graag helpen met het huishouden!"

Mama keek verbaasd op en glimlachte liefdevol naar Ixi. "Wat geweldig dat je wilt helpen, lieverd! Laten we samenwerken en van het huishouden een leuk avontuur maken."

Ixi straalde van blijdschap en keek nieuwsgierig om zich heen naar de klusjes die gedaan moesten worden. Mama gaf Ixi een zachte doek en liet zien hoe hij de tafel kon afstoffen.

Ixi veegde over de tafel en genoot van het gevoel van de stof onder zijn pootjes. Hij zorgde ervoor dat elk hoekje en gaatje stofvrij was. Mama gaf hem een dikke knuffel en bedankte hem voor zijn hulp.

Daarna keek Ixi naar de stapel vuile borden en pannen in de gootsteen. Hij pakte een stoel, klom erop en begon met het wassen van de afwas. Mama stond naast hem en liet zien hoe hij de borden en bestek grondig kon schoonmaken.

Ixi schrobde en spoelde de afwas met een grote glimlach op zijn gezicht. Hij voelde zich trots dat hij mama kon helpen en genoot van het plezier dat ze samen hadden.

Na het afruimen van de afwas, gingen Ixi en mama naar de woonkamer, waar een stapel speelgoed lag. Ixi wist dat opruimen ook een belangrijk onderdeel van het huishouden was. Hij begon met het verzamelen van het speelgoed en het opbergen in de juiste bakken.

Met elk stuk speelgoed dat hij oppakte, voelde Ixi zich blijer en blijer. Hij zag hoe de kamer steeds netter werd. Mama gaf hem een knipoog en zei: "Goed gedaan, Ixi! Je bent een geweldige hulp."

Ixi straalde van trots en kreeg een idee. Hij rende naar de keuken en maakte stiekem een klein kaartje waarop stond: "Bedankt voor al je harde werk, mama! Ik hou van je." Hij verstopte het kaartje op mama's kussen, wetende dat ze het later zou vinden.

Op dat moment realiseerde Ixi zich dat huishoudelijke taken niet alleen gedaan moeten worden, maar ook een manier zijn om liefde en waardering te tonen. Hij had mama geholpen en haar laten zien hoeveel hij van haar hield.

Vanaf die dag hielp Ixi mama elke dag met het huishouden. Samen maakten ze van elke klus een avontuur vol plezier en liefde. En in dat gezellige huisje aan de rand van het bos leefden Ixi en mama gelukkig, wetende dat ze altijd op elkaar konden rekenen.

Er was eens een vrolijk meisje genaamd Ixi, ze was dol op avonturen beleven en nieuwe dingen leren. Maar er was één ding waar ze niet zo gek op was: gezond eten. Ixi at het liefst alleen maar snoepjes en koekjes, en ze zei altijd 'bleh' als ze groenten en fruit moest eten.

Op een dag besloot Ixi's beste vriendinnetje Nova haar te helpen om gezond te leren eten. Nova was een slimme assistent, ontwikkeld om mensen te helpen met allerlei dingen. Ze wist precies hoe belangrijk het was om goed voor je lichaam te zorgen, en dat begon met gezond eten.

"Kom, Ixi," zei Nova op een speelse toon. "Ik heb een spannend avontuur voor ons in petto! We gaan naar het magische Fruitland, waar de bomen vol hangen met de lekkerste en gezondste vruchten."

Ixi's ogen begonnen te glinsteren van opwinding. "Echt waar, Nova? Ik ben dol op avonturen! Laten we meteen gaan."

Samen stapten ze in de HubX Express, een snelle trein die hen naar Fruitland bracht. Toen ze aankwamen, werden ze verwelkomd door de Fruitlandbewoners, schattige fruitwezentjes met een glimlach op hun gezicht.

Ixi kon haar ogen niet geloven toen ze al het heerlijke fruit zag. Er waren sappige appels, zoete aardbeien en knapperige druiven. Nova wees naar een grote kom met yoghurt en legde uit: "Ixi, in Fruitland is het geheim van gezond eten een combinatie van heerlijk fruit en romige yoghurt. Laten we het eens proberen!"

Ixi nam een hapje van een sappige appel en een lepel yoghurt. Haar ogen werden groot van verwondering. "Wow, Nova, dit is echt lekker! Het smaakt veel beter dan snoep!"

Nova glimlachte trots. "Dat is het geheim van gezond eten, Ixi. Het hoeft niet saai te zijn, het kan ook verrassend lekker zijn! En door gezond te eten, geef je je lichaam de energie die het nodig heeft om nog meer avonturen te beleven."

Ixi begreep het nu en ze begon enthousiast te eten van al het fruit en de yoghurt. Ze voelde zich energiek en blij, en ze realiseerde zich dat gezond eten haar echt kon helpen om sterker te worden en meer avonturen te beleven.

Vanaf die dag at Ixi elke dag fruit en yoghurt. Ze leerde ook nieuwe gerechten met groenten te maken, zoals groentesoep en salades. En wanneer ze op avontuur ging met Nova, nam ze altijd een gezonde snack

mee.

Ixi en Nova bleven de beste vrienden en samen beleefden ze nog veel meer avonturen. Ixi begreep nu dat gezond eten belangrijk was en dat het haar hielp om het beste uit het leven te halen.

En zo leefden Ixi en Nova nog lang en gelukkig, terwijl ze samen genoten van al het lekkere en gezonde eten dat ze ontdekten in Fruitland. En ze wisten dat ze altijd konden vertrouwen op hun vriendschap en de kracht van gezonde voeding.

Eens in een klein dorpje genaamd Bloemenvallei woonde een schattige kleine elf genaamd Ixi. Ixi was altijd nieuwsgierig en op zoek naar avontuur.

Op een mooie zomerse dag huppelde Ixi door het veld vol kleurrijke bloemen, op weg naar het feeënmeertje.

Terwijl Ixi genoot van de prachtige natuur om haar heen, viel haar oog op een vlinder met schitterende, levendige kleuren. De vlinder danste door de lucht en trok de aandacht van Ixi. Ze besloot de vlinder te volgen, in de hoop iets nieuws te ontdekken.

Na een tijdje achter de vlinder aangehuppeld te hebben, bereikte Ixi een betoverend verborgen bos. Dit bos stond bekend als het Liefdesbos, waar elfjes en feeën heen gingen om meer te leren over de magie van liefde en vriendschap. Ixi voelde meteen een warme gloed om zich heen toen ze het bos betrad.

Plotseling dook er een oudere elf op, genaamd Amorius. Hij glimlachte vriendelijk naar Ixi en begroette haar. Amorius was de wijze leraar in het Liefdesbos, en hij zag dat Ixi op zoek was naar meer kennis over liefde. Amorius nodigde Ixi uit om plaats te nemen op een zachte mosbank. Hij begon te vertellen over de verschillende vormen van liefde. Hij legde uit dat liefde niet alleen romantisch kan zijn, maar ook de liefde binnen gezinnen, vrienden en de natuur omvat.

Ixi luisterde aandachtig en stelde vragen over liefde. Amorius beantwoordde haar vragen met geduld en wijsheid. Hij vertelde haar dat liefde ook draait om voor anderen zorgen, medeleven tonen en elkaar steunen wanneer dat nodig is.

Ixi realiseerde zich dat liefde iets magisch was, iets dat je hart vult met vreugde en geluk. Ze wilde dit leren begrijpen en toepassen in haar dagelijks leven. Daarom vroeg ze Amorius om haar mee te nemen op een tour door het Liefdesbos, zodat ze alle bijzondere plekken kon zien waar de magie van liefde bloeide.

Terwijl ze door het bos liepen, ontmoette Ixi verschillende elfen en feeën die allemaal bezig waren met het verspreiden van liefde en vriendschap. Ze zag elfen die bloemen deelden met passerende dieren, feeën die sprookjesachtige liedjes zongen om vreugde te verspreiden, en elfjes die elkaar omhelsden en liefdevol omarmden.

Ixi voelde haar hart gevuld worden met verwondering en dankbaarheid. Ze wist dat ze iets kostbaars had geleerd: dat liefde de kracht heeft om de wereld om ons heen te veranderen en een glimlach te brengen op het gezicht van anderen.

Met deze nieuwe kennis keerde Ixi terug naar haar dorpje, Bloemenvallei, en begon ze haar mede-elfjes en feeën te leren over de magie van liefde.

Samen verspreidden ze vreugde, vriendelijkheid en begrip door het delen van bloemen, het uiten van dankbaarheid en het helpen van anderen. En zo groeide de Bloemenvallei uit tot een plaats waar de liefde altijd bloeide, net als de kleurrijke bloemen die er groeiden. Ixi was dankbaar dat ze had geleerd over de kracht van liefde, en haar avontuur had haar hart voor altijd veranderd.

Er was eens een nieuwsgierig en dapper meisje genaamd Ixi. Ixi hield ervan om nieuwe dingen te proberen en ze had altijd al willen leren sporten en zelfverdediging. Dus besloot ze op een dag om zich in te schrijven voor een speciale sportschool, genaamd "Sport & Safety Academy."

Toen Ixi de sportschool binnenliep, zag ze kinderen van alle leeftijden die bezig waren met verschillende sporten. Er was een groep die voetbal speelde, een groep die basketbal deed, en zelfs een groep die karate beoefende. Ixi voelde zich meteen enthousiast bij het zien van al deze activiteiten.

Ze werd begroet door trainer Tom, een vriendelijke en goed getrainde instructeur. Hij legde uit dat ze de eerste week zou beginnen met het leren van sporttechnieken, zoals rennen, springen en balvaardigheid. Ixi kon niet wachten om te beginnen!

Iedereen in de sportschool was vriendelijk en behulpzaam. Ixi maakte al snel nieuwe vrienden die net zo enthousiast waren over sporten als zij. Samen oefenden ze en motiveerden ze elkaar om steeds beter te worden. Na een week van intensief trainen, deed trainer Tom een verrassingsaankondiging. Hij vertelde dat de kinderen de basisvaardigheden van zelfverdediging zouden gaan leren. Ixi was opgewonden en een beetje zenuwachtig tegelijkertijd. Ze wist dat zelfverdediging belangrijk was, maar het voelde nieuw en uitdagend voor haar.

Trainer Tom begon met het uitleggen van de juiste houding en technieken voor zelfverdediging. Hij leerde hen hoe ze zich konden verdedigen tegen aanvallen en hoe ze hun kracht konden richten op de juiste plekken. Ixi vond het spannend om te leren hoe ze zichzelf kon beschermen.

Gedurende de weken die volgden, leerde Ixi steeds meer over sporten en zelfverdediging. Ze ontdekte dat ze een natuurlijk talent had voor basketbal en vond het zelfverdedigingsgedeelte steeds leuker. Ze voelde zich sterker, zelfverzekerder en klaar om zichzelf te beschermen als dat nodig was.

Op een dag kreeg Ixi de kans om te laten zien wat ze geleerd had tijdens een internationale sportwedstrijd. Ze stond daar, omringd door kinderen van over de hele wereld, vastberaden om haar vaardigheden te tonen. Ze dribbelde de bal door de verdediging heen en scoorde een geweldig doelpunt.

Tijdens de zelfverdedigingsronde toonde Ixi haar kracht en precisie. Ze blokkeerde aanvallen, wist weg te draaien van gevaar en verdedigde zichzelf zonder geweld te gebruiken. Iedereen keek vol bewondering toe terwijl ze haar technieken liet zien.

Na de wedstrijd werd Ixi beloond met een medaille voor haar inzet, vastberadenheid en sportprestaties. Ze was ontzettend trots op zichzelf en voelde zich dankbaar dat ze had geleerd hoe ze kon sporten en zichzelf kon verdedigen.

Vanaf dat moment wist Ixi dat ze altijd kon vertrouwen op haar sportvaardigheden en zelfverdedigingstechnieken. Ze inspireerde andere kinderen om ook actief te worden en hun grenzen te verleggen. Ze realiseerde zich dat sporten niet alleen leuk was, maar dat het ook haar zelfvertrouwen vergrootte en haar hielp om sterker te worden. En zo, met haar nieuwe vrienden en haar vastberadenheid om te sporten en zichzelf te kunnen verdedigen, leefde Ixi een avontuurlijk en gelukkig leven! Er was eens een nieuwsgierig en avontuurlijk meisje genaamd Ixi. Ze was altijd op zoek naar nieuwe dingen om te leren en ervaren. Op een dag besloot Ixi dat ze graag soep wilde leren maken. Dus pakte ze haar schort en doken haar handen in het avontuur!

Ixi vroeg haar moeder om hulp en gelukkig was haar moeder erg enthousiast over haar nieuwsgierigheid. Ze namen samen een kijkje in de keuken en haalden alle benodigde ingrediënten tevoorschijn. Als eerste namen ze een grote pan en vulden die met water. Ixi voelde zich als een echte chef-kok toen ze het gasfornuis aanzette en het water langzaam aan de kook bracht.

"Nu is het tijd om de groenten toe te voegen," legde Ixi's moeder uit. Ze namen wortelen, bleekselderij en aardappelen en begonnen ze te snijden en in de pan te doen. Ixi leerde hoe ze de groenten moest snijden en voelde zich steeds handiger worden.

Terwijl de groenten zachtjes kookten, vertelde Ixi's moeder haar over de verschillende kruiden en specerijen die ze kon gebruiken om de soep op smaak te brengen. Ixi dook in de specerijenkast en rook aan elke pot. Ze leerde dat elke specerij een unieke geur en smaak had.

"Nu komen we bij het geheime ingrediënt," fluisterde Ixi's moeder mysterieus. Ze pakte een klein potje uit de hoek van het aanrecht. Het was magenta van kleur en had een sprankelend effect. Het bleek een speciale toverdrank te zijn, gemaakt van liefde en vriendschap. Ixi voelde zich vereerd om het aan de soep toe te voegen.

Ixi en haar moeder roerden de soep door terwijl ze lachten en vrolijke liedjes zongen. De geur van de heerlijke soep vulde de keuken en Ixi's nieuwsgierigheid werd groter.

Na een tijdje was de soep klaar en ze schepten het in kommetjes. Ixi blies voorzichtig op haar dampende kom soep en nam haar eerste hap. Haar gezicht lichtte op van plezier!

"De soep is heerlijk, mama! Ik heb het zelf gemaakt!" riep Ixi opgewonden uit.

Haar moeder glimlachte trots en knuffelde haar. "Ik wist dat je een geweldige soepmaker zou zijn, Ixi. Met nieuwsgierigheid en liefde kun je alles bereiken!"

En zo eindigde het kinderverhaal van Ixi, het nieuwsgierige meisje dat een geweldige soepmaker werd. Samen met haar moeder leerde ze niet alleen een heerlijke soep maken, maar ook de waarde van vriendschap en liefde. Ixi ging door met haar avonturen en leerde steeds weer nieuwe en spannende dingen. En elke keer als ze soep maakte, herinnerde ze zich het geheime ingrediënt van liefde en vriendschap dat haar soep extra speciaal maakte.

Er was eens een vrolijk en nieuwsgierig meisje genaamd Ixi. Ze genoot ervan om buiten in de natuur te zijn en alles te leren over planten en bloemen. Op een zonnige ochtend besloot Ixi dat het tijd was om haar eigen mini-tuin te beginnen. Ze rende naar haar moeder en vroeg om hulp. Ixi's moeder pakte een schep en een paar kleine zakjes met bloemenzaadjes, groente- en fruitzaadjes. Ixi was opgewonden bij het zien van al die kleurrijke zakjes. Samen gingen ze naar de achtertuin en begonnen met het voorbereiden van de grond.

"We moeten de grond losmaken en ervoor zorgen dat het zacht en vruchtbaar is," legde Ixi's moeder uit. Ixi pakte een kleine schep en begon te graven en te harken. Ze voelde de aarde door haar vingers glijden en genoot ervan om de grond klaar te maken voor haar mini-tuin.

Daarna verdeelden ze de tuin in verschillende secties. In de ene sectie werden de bloemenzaadjes geplant, terwijl in een andere sectie de groentezaadjes kwamen en weer een andere sectie was bestemd voor het planten van fruitzaadjes.

Ixi luisterde aandachtig naar haar moeder terwijl ze de zaadjes plantten. Ze leerde hoe diep ze de zaadjes moest planten en hoeveel ruimte ze ertussen moesten laten. Het voelde als een soort schatgraven!

Na het planten gaven ze de grond wat water om de zaadjes te helpen groeien. Ixi was elke dag enthousiast om te kijken of er al iets begon te groeien. Ze zorgde goed voor haar mini-tuin door de grond vochtig te houden en de onkruiden rondom de zaadjes te wieden.

Na een paar weken begonnen de eerste groene sprietjes boven de grond te verschijnen. Ixi sprong van vreugde! Haar bloemenzaadjes waren veranderd in prachtige bloemen met allerlei kleuren. De groentezaadjes hadden zich ontwikkeld tot sappige tomaten, knapperige wortels en knapperige sla. En de fruitzaadjes hadden zoete aardbeien en sappige appels voortgebracht. Ixi was overweldigd door het succes van haar mini-tuin. Ze zag hoe haar zorg en geduld tot leven kwamen in de vorm van bloemen, groenten en fruit. Ze plukte haar eerste aardbei en nam een grote hap. Het was de lekkerste aardbei die ze ooit had geproefd!

Ixi deelde haar overvloed aan groenten, fruit en bloemen met haar burens en vrienden. Ze zag hoe blij iedereen was met haar oogst en dat maakte haar nog gelukkiger.

En zo eindigt het verhaal van Ixi, het nieuwsgierige meisje dat een prachtige mini-tuin vol bloemen, groenten en fruit creëerde. Ze leerde niet alleen over planten en de natuur, maar ook over het belang van geduld, zorg en delen met anderen. Ixi bleef haar liefde voor de natuur en het kweken van planten koesteren, en elke keer wanneer ze een bloem, groente of fruit zag, werd ze herinnerd aan de magie die je kunt creëren door te zaaien, te verzorgen en te oogsten.

Er was eens een avontuurlijk meisje genaamd Ixi, dat altijd op zoek was naar nieuwe plekken om te verkennen en nieuwe dingen om te ontdekken. Op een zonnige dag besloot Ixi dat het tijd was voor een bezoek aan de dierentuin. Ze sprong van opwinding op en neer terwijl ze haar ouders smeekte om haar mee te nemen.

Ixi's ouders glimlachten naar haar enthousiasme en stemden meteen in. Samen trokken ze hun avontuurlijke outfits aan en stapten in de auto naar de dierentuin. Ixi kon bijna niet wachten om alle dieren te zien en hun geluiden te horen.

Bij aankomst rende Ixi meteen naar de ingang, waar ze werd begroet door hoge palmbomen en het gelach van andere kinderen die net zo opgewonden waren als zij. Ze volgde haar ouders naar de eerste attractie - de apen! Ixi stond versteld van de acrobatische kunsten die de speelse apen uitvoerden. Ze maakte grapjes en probeerde de apen na te doen, wat iedereen aan het lachen maakte.

Na de apen gingen ze naar het olifantenverblijf. Ixi's ogen werden groot toen ze de majestueuze olifanten zag. Ze waren zo groot en sterk, maar toch zo vriendelijk. Ixi stak haar hand uit om de slurf van een olifant aan te raken en de olifant blies voorzichtig over haar gezicht. Ze barstte in lachen uit en voelde de kriebels van zijn adem.

Het volgende verblijf was de pinguïntentoonstelling. Ixi verbaasde zich over de vrolijke, zwart-witte vogels die zo grappig over het ijs gleden. Ze lachte om de kleine pinguïns die probeerden om rechtop te blijven staan zonder te vallen. Het maakte haar aan het lachen en ze klapte in haar handen van plezier.

Maar het hoogtepunt van Ixi's dag in de dierentuin was toen ze naar de giraffen liep. De lange, elegante nekken van de giraffen staken hoog boven alles uit. Ixi keek met verwondering naar hun gevlekte patronen en strekte haar arm zo hoog als ze kon om een blaadje aan een giraffe te voeren. Ze voelde zich speciaal toen de giraffe het blaadje uit haar hand nam met zijn lange tong.

Na een dag vol avontuur en het ontmoeten van fantastische dieren, begonnen Ixi's ouders te merken dat ze moe begon te worden. Ixi gaf hen een slaperige knipoog en een grijns terwijl ze zich in hun armen nestelde. Ze dommelde in en droomde van de spannende dag die ze had gehad. Toen Ixi de volgende ochtend wakker werd, vond ze een foto van de dierentuin naast haar bed. Het bracht alle herinneringen terug aan de avonturen die ze had beleefd.

En zo eindigt het verhaal van Ixi's dag in de dierentuin, waar ze allerlei bijzondere dieren ontmoette en hun wereld verkende. Ze leerde niet alleen over de diversiteit van de natuur, maar ook over respect en bewondering voor alle levende wezens. Ixi koesterde haar herinneringen aan de dierentuin en beloofde zichzelf om altijd nieuwsgierig te blijven en de schoonheid van de natuur te blijven ontdekken, waar ze ook heenging.

Over de auteur : Jasmin Hajro is een oorlogsvluchteling uit Bosnie Hij heeft de mavo diploma gehaald in Nederland.

Een moeilijke puberteit gehad met gescheiden ouders. Gefaald met zijn eerste bedrijf.

Kreeg in 2015 een kans en verkooptraining om setjes wenskaarten huis aan huis te verkopen, dat doet hij nog steeds en ontwerpt zijn kaarten zelf.

Het gaat erg goed met hem, goede contacten met mama, papa en zijn zusje en haar kids.

Hij schrijft natuurlijk graag boeken en heeft er meer dan 50 geschreven, ze staan online te koop.

Hij heeft sinds kort 3 kinderboeken geschreven :

Centjes sparen met Mimy

Jinx, het geheim van de verloren schat

en De avonturen van Ixi.

We kunnen nog veel van hem verwachten.

Zijn organisatie kun je vinden op www.hajro.es